

En forårsdag på heden – Grand Prix Herning

*Af Johannes Risbjerg, Cykelafdelingen
Fotos: Ved DGI*

I invitationen stod: Du har nu muligheden for at opleve den unikke forårsdag på heden – Grand Prix Herning. Har du drømt om at køre de samme segmenter som de tidligere vindere af de professionelle udgaver Bjarne Riis, Frank Høj og Mads Würtz Schmidt. Så er det nu, at du skal slå til, når Herning Cykle Club og DGI inviterer dig til motionsløbet på heden. Dette er Danmarks udgave af Paris – Roubaix, hvor du kan prøve kræfter med kombinationen af asfalt og gruset.

Motionsudgaven var på 118 km, hvoraf de godt 30 km skulle være på grus og delt op på 16 segmenter af forskellig længde og sværhedsgrad. Ved hver segment start stod et skilt,

der angav sværhedsgraden af segmentet – jeg savnede lidt, at der stod længden på de enkelte segmenter, så man var lidt mere forberedt.

Senere på dagen skulle de professionelle også køre, men på en længere rute. Vi skulle kun køre sløjfen mod syd til Brande, medens de professionelle først skulle på en sløjfe mod vest, inden de kørte mod Brande, og til det mest kendte segment – Den Gyldne Middelvej ved Brande.

På en af vinterens gravelture talte vi om mulighederne for at deltage i nogle gravel-/grus løb. Vi tilmeldte os til løbet i Helsingør, men det blev udsat på grund af Corona situationen.

Ken Gert Hansen og forfatteren blev enige om, at vi ville til Herning og køre, og vi blev tilmeldt til løbet der skulle køres lørdag den 29. maj 2021. Derfor fortsatte vi gravel træningen, men da tiden nærmerede sig, og vi skulle finde ud af, om vi skulle på gravelcykel eller på racer, måtte vi tage en beslutning. Vi kunne se, at man forventede, at de hurtigste nok kørte mellem 35 og 40 km/t i snit alt efter vejret.

Vi besluttede os til at køre på racer, idet vejret i den sidste uge blev godt, så grusvejene formentlig ville være nogenlunde tørre. Vi valgte af køre på 28 tommer Panracer Gravel King dæk, og det var et fint valg på dagen. Men jeg må indrømme, at jeg ikke fik trænet nok på raceren på grus, idet jeg fik kun kørt en kort prøvetur dagen før.

Vi kørte til Herning tidlig lørdag morgen. Meteorologerne havde lovet sol hele dagen, men på vej til Herning var det overskyet og koldt. Der var fine parkeringsforhold på torvet i Herning, idet vi kunne parkere i P-kælderen under torvet.

Løbet gik kl. 0930 med masterstart i solskin, og vi blev af racemarchalls fragtet ud forbi MCH arena og ud på en mindre vej, hvor løbet blev givet frit. Efter 500 m kom første segment. Der blev virkeligt lagt fra land, så den lidt forsigtige forfatter havde det svært – på racer på grus, og tankerne gik, var underlaget løst, var der huller, var der skarpe sving og så videre. Der kom lynhurtigt spredning på rytterne, medens det gik lidt over stok og sten. Jeg kom til sidst til at sidde i en gruppe, hvor det ikke var svært at sidde med, men de fleste ville kun sidde på hjul. For mig var det lidt sjovt at være tilbage på nogle småveje og steder, hvor jeg ikke havde været i 50 år, efter min opvækst ved Brande. Vi kom godt igennem Den Gyldne Middelvej, som indeholdt den eneste stigning på ruten.

Ved Arnborg var der et depot. Jeg håbede, at vi lige kunne holde i et par minutter, så blæren kunne blive tømt, men alle fortsatte, så jeg stod der alene tilbage. Det betød, at jeg kom til at køre de sidste 50 km alene, da jeg ikke kunne lukke hullet op til gruppen

igen. Der var enkelte ryttere, der var faldet fra foran, men de var så møre, at de ikke kunne sidde på hjul, så dem havde jeg ikke glæde af.

Tidtagningen stoppede efter sidste segment 8 km fra torvet i Herning, og vi kunne derefter rulle til mål, hvor der var en dejlig madpose til alle. Efter at bilen var pakket, satte vi os i solen og så de professionelle på storskærm og senere live på rundstrækningen.

Motionsløbet blev vundet med en gennemsnitsfart på 39,3 km/t. Ken G blev nr. 25 med 35 km/t – virkelig flot. Jeg skal nok træne lidt mere på racer, på grus og lære at sidde tættere på, så jeg ikke bliver presset bagud. Grus stykkerne var af forskellig sværhedsgrad, men de var stort set tørre – selvfølgelig var der nogle grimme huller ind i mellem.

På vejen hjem var vi enige om, at det havde været en god og spændende tur, så det kan være, at vi skal deltage i 2022.